

ת"פ 18417/08/18 - מדינת ישראל נגד יצחק יוסף נמירובסקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18417-08-18 מדינת ישראל נ' נמירובסקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק יוסף נמירובסקי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת מי- רז

ב"כ הנאשם: עו"ד נח אולשה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות תגרה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, המתלונן, שעיסוקו היה בהדבקת מודעות על לוחות מודעות, עורר את כעסם של הנאשם ויהושע רודניק, שעובד אצל הנאשם, בשל כך שכיסה מודעות שהדביקו הם קודם לכן. השניים חיפשו אותו כדי להתעמת עמו, וכשמצאוהו עומד ליד לוח המודעות, התעמתו עמו מילולית, ויהושע אף תלש מהלוח את המודעת שהדביק המתלונן.

במהלך האירוע המתלונן נכנס לרכבו והנאשם מנע ממנו בכח מלצאת ממנו. בין הצדדים החלו דחיפות הדדיות ותגרת ידיים, במהלכה אחד מהשניים - הנאשם או יהושע - שחברו יחד לצורך עימות זה, הכה את המתלונן באפו וגרם לדימום מהאף. לא ניתן היה לקבוע מי מהשניים הוא שהכה את המכה שגרמה לדימום, ואולם הנאשם נמצא אחראי לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש מכח דיני השותפות.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שני חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של המתחם, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים ואת העובדה שהנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, ותמכה טענותיה בפסיקה.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש המתחיל בקנס או במאסר על תנאי, וביקש לגזור על הנאשם עונש סמלי

של התחייבות וקנס. ב"כ הנאשם הסתמך בטיעונו על פסיקה וכן על הנחיות של ראש ענף התביעות במשטרת ישראל בנוגע למדיניות הענישה. כאן המקום להעיר כי מסמך זה התקבל כראייה מטעם ההגנה, חרף התנגדות המאשימה, אשר טענה כי מדובר במסמך פנימי שלא נועד להפצה, זאת מן הטעם שהנחיות אלה פורסמו במאגרים המשפטיים המסחריים, ומדובר בהנחיה מנהלית שלא הוטבעה עליה כל הוראת סיווג.

ב"כ הנאשם טען כי הערכים המוגנים באמצעות עבירת התגרה, שהיא העבירה המרכזית שבה הורשע הנאשם, שונים מאלה המוגנים באמצעות עבירות התקיפה וגרימת חבלה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את עברו הנקי של הנאשם, את תרומתו הרבה לחברה במסגרות התנדבותיות שונות, וטען לאכיפה בררנית כלפי הנאשם לעומת המתלונן, אשר לא נחקר כלל וממילא לא הועמד לדין בגין גרימת הנזק לרכבו של הנאשם. על פי הנטען, האכיפה הבררנית מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה הקלה בעונשו של הנאשם.

4. מטעם ההגנה העיד כעד אופי הרב יוסף חיים עדס, שלו היכרות רבת שנים עם הנאשם. הרב עדס העוסק בעצמו בסיוע לנוער בסיכון ולמשפחות במצוקה, תיאר בעדותו מעשי חסד שהנאשם התנדב לבצעם, ובהם חלוקת תווי קניה ועזרה כלכלית למשפחות קשות יום בתקופת החגים, לרבות במהלך חג הפסח האחרון שבו הייתה המדינה נתונה בסגר בשל המאבק בנגיף הקורונה, הסעת חולים לבתי חולים על בסיס שבועי ועוד. הרב עדס תיאר את מסירותו של הנאשם למשפחתו, את טוב ליבו של הנאשם ואת מזגו הנח.

כן הוגשו מטעם ההגנה מכתבים מעמותת "ידידים" ומעמותת "יד-שרה" המתארים פעילות התנדבותית ענפה של הנאשם במסגרתן.

5. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מקבל את הכרעת בית המשפט, הגם שלא אירע דבר וכי "עשו מהנושא הזה טירוף" כלשונו. הנאשם הוסיף כי הוא איש משפחה, אדם התורם לקהילה, נעדר עבר פלילי ומעולם לא פגע באיש.

6. להשלמת התמונה יצוין כי במשפטו של יהושע, אשר הועמד לדין בגין אותו אירוע באשמת איומים וחבלה חמורה, טרם נשמעו ראיות.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש שביצע הנאשם הם שמירה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי של אדם במרחב הציבורי ובפרט בשעה שהוא מבצע את עבודתו. עבירת התגרה נועדה להגן, בנוסף לאלה, גם על הסדר הציבורי.

8. כפי שנקבע בהכרעת הדין, העימות בין הנאשם ויהושע החל ביוזמת האחרונים, אשר חיפשו את הנאשם שעליו כעסו בשל הפגיעה של עבודתו בעבודתם. כפי שנקבע עוד, ויכוח מילולי שכזה אינו פסול כשלעצמו, ואולם העובדה

שגלש לאלימות ולאיומים היא שהפכה אותו לבלתי חוקי. אין ראיות לכך כי הנאשם ויהושע תכננו מראש להכות את המתלונן, ואולם מובן היה, כי השיח שתכננו עמו לא נועד להיות שיח נעים, והעובדה שחברו שניים יחדיו כדי להתעמת עם המתלונן היה בה כדי להפגין כלפיו מידה גדולה יותר של כוחניות.

9. מתוך העובדות שנקבעו עולה, כי שלושת המעורבים נהגו באלימות ונטלו חלק בתגרה, ומשכך- גם למתלונן היה חלק מסוים בהסלמת האירוע. עם זאת, לא ניתן היה לקבוע שהמתלונן הוא שהחל בדחיפות ההדדיות.

10. בעוד שבמהלך התגרה הנאשם עצמו לא נחבל כלל, המתלונן דווקא נחבל והוא דימם מאפו, כתוצאה מהתקיפה של הנאשם ויהושע. אין מדובר בחבלה של מה בכך ואולם יש לומר כי עימות פיזי ואלימות כפי שהפעילו הנאשם ויהושע, עשויים היו לגרום גם לפציעה קשה יותר.

11. לא ניתן לקבוע מי מבין השניים, הנאשם או יהושע הוא שגרם בפועל, באמצעות האלימות שהפעיל, לחבלה באפו של המתלונן. לפיכך יש להניח לזכות הנאשם, כי לא הוא שגרם בעצמו לחבלה, הגם שנושא באחריות לה מכח דיני השותפות.

12. המתלונן אמנם לא נחקר ולא הועמד לדין על גרימת נזק לרכבו של הנאשם, ואולם יש לומר כי הנאשם לא הגיש נגד המתלונן תלונה רשמית על עניין זה, והזכיר אותו רק בתשובה לאחת השאלות שנשאל במהלך חקירתו, ולצד זאת ציין כי פוצה על ידי מעסיקו של המתלונן בגין הנזק שנגרם לו. הגם שהמסמך לא חקרה נושא זה, אין מקום לקבלת טענת אכיפה בדרנית, שכן אין להשוות בין הנזק שאולי נגרם לרכוש לבין מעשי אלימות שהובילו לחבלת גוף.

13. עיון בפסיקה מלמד כי בנסיבות דומות הוטלו עונשים מגוונים, החל ממאסר מותנה ופיצוי ועד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי. ראו למשל רע"פ 1749/13 **דשן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.3.13); ת"פ (פ"ת) 13007-01-13 **מדינת ישראל נ' נ' עיסא ואח'** (פורסם בנבו 1.6.13); ת"פ (ק"ג) 9737-04-15 **מדינת ישראל נ' זירדיקר** (פורסם בנבו 1.1.18) והפסיקה הנזכרת שם (יצוין כי בסופו של יום הנאשם באותו התיק זוכה מכל אשמה על ידי בית המשפט המחוזי בע"פ (ב"ש) 36129-02-18 **זירדיקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.12.18)).

14. לנוכח האמור לעיל, בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירות ולמידת הפגיעה של המעשים בערכים המוגנים, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שירות לתועלת הציבור לצד מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל לצד מאסר מותנה.

בשים לב לתרומתו של המתלונן לאירוע, אין מקום לכלול פיצוי בין רכיבי העונש.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, את אורח החיים המתפקד שהוא מקיים ואת תרומתו הרחבה לקהילה במסגרות שונות, כפי שעלה מתוך ראיות ההגנה לעונש.

16. מובן כי אין מקום לשקול לחובת הנאשם את עמידתו על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, ואולם מנגד, אין הוא זכאי ליהנות מההקלות הניתנות למי שמקבל אחריות על מעשיו.

לאורך כל הדרך התקשה הנאשם לקבל אחריות על מעשי האלימות שביצע, ואף בדבריו האחרונים טרם גזירת הדין התייחס להעמדתו לדין כאל "טירוף".

עמדה זו של הנאשם, המתקשה להבין את הפסול שבמעשים, מקימה חשש כי הוא ישוב ויידרש להתנהגות תוקפנית במצבי עימות, והיא מחייבת מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

17. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 180 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

18. הוסברה לנאשם חובתו לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו השירות לתועלת הציבור, והאפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

20. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אלול תש"פ, 09 ספטמבר 2020, בנוכחות הצדדים